

ધન્ક સભા.

૨૭ મોહિ તસ્વીરાત.

સુધારને વાલે પે. હા: સૈયદુખાં ધનેખાં
છપાનેવાલે ને પ્રસિદ્ધ દુધાર
સરકઅલી કીકોભાઈ ચોપડીઓ વેચનાર
રીચી રોડ—અમદાવાદ.

અમદાવાદ—રત્નસાગર પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં
પટેલ લીખાભાઈ છગનલાલે છાપી
સંવત ૧૯૬૭ આષ્ટી ૫ મી પ્રત ૨૦૦૦ સને ૧૯૧૦

કીમત ૦૫-૦

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
 ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૩૨૮

૪૨૬૮:૧ ૧૬૮

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

गजराती कपीगळिष्ट विभाग

अनुक्रमांक ३२८० • वर्गीक

मुद्रकानुसार धर्मशास्त्र

विषय ३३८०३३३

ઈન્દર સભા અમાનત!

રાજા ઇન્દરકા દરબારમેં આના.

સભામેં દોસ્તો! ઇન્દરકી આમદ આમદ હય;
પરિ જમાલોંકે અક્સરકી આમદ આમદ હય.
પુશીસે ચેહે ચેહે લાજીમ હૈં સુરતે બુલ બુલ;
અબધસ ચમનમેં ગુલેતરકી, આમદ આમદ હય.
ફરોમ હુસ્નસે હોબયગા આલમ મામુર
જમાપે મેહરે મુન્નવરકી આમદ આમદ હય.

દોળનું જોડો કરીને કે, સાથ મહફીલમેં,
 પરીકી દેવકી લશકરકી, આમદ આમદ હય...
 જમીપે આયેંગી રાબકે સાથ, અબ પરિયાં;
 સિતારોંકી મહે અનવરકી, આમદ આમદ હય.
 મજબકા ગાના હૈ, ઔર નાય હૈ કિયામતકા;
 બહારે ફિજયે મહશરકી આમદ આમદ હય.
 બયાં મૈ રાબકી આમદકા, કયા કરેં ઉસ્તાદ;
 છગરકે બનકે દિલબરકી, આમદ આમદ હય.

રાબ ઈન્દર અપના હાલ બહેર કરતે હૈં.

રાબ હું મૈ કૌમકા, ઈન્દર મેરા નામ;
 બિન પરિયોંકી દીદકે, મુઝે નહીં આરામ.
 મુનરે મેરે દેવરે; દિલકો નહી કરાર;
 જલદી મેરે વાસ્તે, સભા કરો તૈયાર.
 તખ્ત બિછાઓ જગમગા, જલદીશે ઈંસઆન;
 મુઝકો શબબર જોડના, મહફીલ કે દરમ્યાન.
 મેરા સોંગલદીપમેં, મુલ્કોં મુલ્કોં રાજ;
 છ મેરા હૈ ચાહતા, જલસા દેખું આજ.
 લાઓ પરિયોંકો, મેરે જલદી બકર યાં;
 બારિ બારિ આન કરે, મુજરા કરે યહાં.

પુખરાજપરી સલામે આતી દે.

મહ ફિલે રાજમે, પુખરાજપરી આતી હય;
 સારે માશુકાંકી સરતાજ, પરી આતી હય.
 જુસ્કા સાયા ન કલી, ખવાળમે દેખા હોગા;
 આદમી જાદોમે વોહ આજ પરી આતી હાય.
 દોલતે હુસ્નસે હો જાયગા, આલમ માઅમુર;
 કરને ઇસખજમમે અખ રાજપરી આતી હય.
 રંગહો જરહ હસીનોકા, ન કયુ કર ઉસ્તાદ;
 ગુલહે મહફિલમે કે, પુખરાજપરી આતી હય.

પુખરાજપરિ ગાનેમેં અપના હાલ કહતી હૈં.

ગાતીહું મૈં ઔર નાચ સદા, કામ હૈ મેરા;
 આફકમેં પુખરાજપરી, નામ હૈ મેરા.
 ફદેસેં મેરે કોઇ, નિકલને નહિ પાતા;
 ઇસ ગુલશને આલમમેં બિછાદામ હૈ મેરા.
 મૈં લાખકી દોલાખકી, પરવા નહિ રખતી;
 કારંકા ખજના અલી, ઇનઆમ હૈ મેરા.
 કહતે હૈ જહાંમે જશે, ઇનસાં ગુલો સંખુલ;
 વોહ રખ હૈ વોહ ગેમુયે, સિયાહફામ હૈ મેરા.
 બદમસ્ત મુજે દેખકે, હોતી હૈ ખુદાઇ;
 માઅમુર મેં હુસ્નશે, કયા જામ હૈ મેરા.
 કરતી હું દિલો જાશે મૈં, રાજકી પરસ્તીશ;
 કહતે હૈ જશે કુફર વોહ, ઇસલામ હૈ મેરા.
 અહ્લાહને બખ્શા હૈ મુજે, રૂતબએ આલી;
 ગરદુ જાસે સબ કહતે હૈ, ઓ બામ હૈ મેરા.
 ઇનસાંકી શારારેત મેરા, બસ નહી ચલતા;
 દિલલેકેં મુકર જાના સદા, કામ હૈ મેરા.
 ઉસ્તાદકુ દેતી હું દોઆએ, દિલોજાંસે;
 હૈ કામ જહાંમેં સહરો શામ હૈ મેરા.

પુખરાજપરી અપને જ્યાંસે છંદ કહતી હૈ.
રાજા ઈંદર દેસમેં, રહે ધલાહી શાહ;
જો મુજસી નાં ચીજકો, કિયા સભામેં યાહ.
કિયા સભામેં યાહ મુજે, રાજાજીને આજ;
દોલત માલ ખજાનેકી; કબહું મેં મોહતાજ.
હુનર અપના ચાહિયે, તખ્ત ન મુજકો તાજ;
જગમેં બાત ઉસ્તાદકી, બની રહે મહારાજ.

પુખરાજપરી કે મુહકી કુમરી.

આઈ હું સભામેં છાંડકે ધર;	
કાહુકી નહિ મોઝે, આજ ખખર.	૨૬.
ચેરી હું તેરી રાજા ઈંદર;	
રખના દિન રૈન દયાકી નજર.	૧
સોનેકા બિરાજે સીર મુગટ;	
રૂપેકે તખ્તપર બૈઠે નીંડર.	૨
આરો કોનોપર લાલ લટે;	
દાતાકા કરમ રહે આઠ પહર.	૩
સાચા રહે પિર પયમખરકા;	
મૌલાકી સદા રહે નેક નજર.	૪
ઉસ્તાદ ચે કહ હરશે હરદમ;	
દુનિયામેં રહે હજરત અખતર.	૫

પુષ્પરાજપરી કે મુહુકી બસંત બહાર કે કુનમેં.

રૂત આઈ બસંત અજબ બહાર,
ખુલે જઈ પુલ બરવોંકી બહાર રૂતઆઈ. ૧
ચીટકો કુસુમ પુલે લાગા સરસુ;
પુકત ચલત એહું કી બહાર. રૂતઆઈ. ૨
હરકે દુવારે માલીકા છોરા;
ગરવા કારત ગેંદનકે હાર. રૂતઆઈ. ૩
ટેસુ પુલે આંખા મોર આયે,
ચંપા કે રૂખ કલિયનકી બહાર. રૂતઆઈ. ૪
ગરવા લે ઉસ્તાદકે દવારે;

ચલો સબ સખિયેં કરકે સીંગાર. રૂતઆઈ. ૫

પુષ્પરાજપરી કે મુહુકી ગજલ બસંતમેં.

હૈ જલવાયે તનસે દરો દીવાર બસંતી;
પોશાક ને પહને હૈ, મેરા ચાર બસંતી. ૧
કયા ફસલે બહારીશ, મે ગુફે યે ખિલાયે;
માશુક હૈ ફિરતે સરે, બાબર બસંતી. ૨
ગેંદા હૈ ખિલા બાગમેં, મૈદાનમે સરસો;
સહરા વોહ બસંતી હૈ, યે ગુલબર બસંતી. ૩
મખમલકા નઇરતમેં દિલા, જરહ નહીં મ્યાન;
પેહને હૈ કબા ચારકી, દસ્તાર બસંતી. ૪
હું ગમસે યેહ મૈં જરહ, નેતું કતલ કરેંગા;

ખું નિકલેગા, અય કાતિલે, ખુંખાર બસંતી. ૫

ઉસ રશકે મસીહાકાં, જોહો બય ધશારા;
આંખેયે બને નરગિસે, બિમાર બસંતી. ૬

ગમખાકે મુઆ હું મૈ, કિસી જરદ કબાપર;
હૈ કૃષ્ણકી ચાંદર મુઝે, દરકાર બસંતી. ૭

ગેદોંકે દરખ્તોમેં, તુમાયાં નહીં ગેદે;
હરશાખકે સરપર હૈયે, દસ્તાર બસંતી. ૮

મુંહ જરદ દુપટેકે ન, અંચલસે છિંપાવો;
હો બયે ન રંગ ગુલે, રખસાર બસંતી. ૯

રત ફિર ગઈ આલમમે, ચક્કી બાદે બહારી;
મ ખાનેકો સજવાતે હેં મૈખવાર બસંતી. ૧૦

ખું એક તોથા મેરા, કિયા જરદ કબાને;
તુર્સા હુધ ઉસ્પર તેરી, દસ્તાર બસંતી. ૧૧

ખુલતી હું મેરે શુખપે, હરરંગકી પોશાક;
ઉદી અગર ધચંપઈ, ગુલનાર બસંતી. ૧૨

હુત્તહ હસી નોકી દોરંગીકા અમાનક;
દોચાર ગુલાબી હોંતો દોચાર બસંતી. ૧૩

પુખરાજપરીકી હાલી.

પારી લાગે કરજે સ્યામ મોસે ખેલો ન હોરી. ૧૪.
ગવે ચરાવન મૈં નિકસી હું, સાસનન દકી ચોરી;

સગરી ચુનરીયા રંગમેં ન લિભવો;
 ઇતની સુનો ખાત મોરી સ્યામ મોશે ખેલોન હોરી. ૧
 છિનઝપટ મોરિ હાથસેગાઝર જોરસેં બહિયાંમોરી;
 દિલ ધરકત હૈં, સાંસ ચરત હૈં,
 દેહ કંપત ગોરિ ગોરિ, સ્યામ મોસે ખેલોનહોરી. ૨
 અંબિર ગુલાલ લપઠ ગયો મુખમેં સારીરંગમેખોરી
 સાસ હજારન ગારિ દેગિ.

ખાલમ છતાન છોરી, સ્યામ મોસે ખેલો. નહોરી. ૩
 ફાગ ખેલકે તુમનેરે મોહન કાગત કીનિ મોરી;
 સખીયનમે ઉસ્તાદકે આગે,
 હોય હું થોરિ થોરિ સ્યામ મોશે ખેલો ન હોરી. ૪
 પુખરાજપરીકી જખાની ગજલ.

ખેદાદ મુઝે યાદ હૈ, વલ્લાહ તુમ્હારી;
 યુસુફકી ફસમ અખ ન કરું આહ તુમ્હારી. ૧
 લિલ્લાહ ફદમ શરમકે, કુચેસે નિકાલો;
 ખાજરમેં હમ દેખતે હૈં, રાહ તુમ્હારી. ૨
 આશકકિ મુરાદ આઈ, રકિ ખોકો અલમહો;
 જાવે જો સવારી કલિ, દરગાહ તુમ્હારી. ૩
 વોહ બુત મેરે પાસ આયગા, કીસ્તરહ ચકીહો;
 જુઠી હૈ ફસમ દોસ્તો, વલ્લાહ તુમ્હારી. ૪

હોતા હૈ જમીપર ઉસે, ખુરશીદકા ધોકા;
સુરત જો કબી દેખતા હૈ, માહ તુમહારી. ૫

પ્રુત બન ગયે મહફિલમેં, રકીબોસેન બોલે;
કયા બાતહૈ ખાલેકકી, કસમ વાહ તુમહારી. ૬

બોસે જો તલબ મૈંને કીયે, રશકસે બોલે;
સરકારસે મોકુફહૈ, તન ખાહ તુમહારી, ૭

લેહરાકે કબી જાતા હું, દરિયા કલી તાલાબ;
કયા હમકો ઝુકાતિ હૈ કુવે; ચાહ તુમહારી. ૮

ઈશકકા દરિયા બસર, જોશ અમાનત;
આલમમેં રખે આબર, અદલાહ તુમહારી. ૯

પુખરાજપરીકે મુહકી દુસરી ગજત.
ટકરાકે સરકો બન નહું મૈં તો કયા કરે;
કબતક ફિરાક યારકે, સદમેં સહા કરે. ૧

અંધેર હૈ લગાઉં જો, ઉસ શમારસે લયો;
ખરવાના ગૈરખરવો, રહે મૈં જલા કરે. ૨

જી ચાહતા હૈ સનઅતે, સાલગપે હું નીસાર;
પ્રુતકો બીઠાકે સામાને, યાદે ખુદા કરે. ૩

હર અંદ ચાહતા હું, બોલું ના મૈં યાર સે,
કાબુમેં અપને દીલકુ, ન પાગિં તો કયા કરે. ૪

અયપ્રુત તેરે સીવા નહિં કોનૈ નકી હવસ;

અલ્લાહસે કરું તો, તેરી ઇલ્તી ન કરું. ૫

ધનસાફ હો ખુતોંસે, નમેરા જે હાતોહાત;

આગે ખુદાકે હશરમેં, માલસર બપા કરું. ૬

મેં મરગયા તો મેકે યેહ; કેહને લગા વો શુખ;

કીસ્કુ સુનાઉં ગાલીયાં, કીસ્પર જફાકરું. ૭

ગમ જેસે આ ગઈ મુજે એક આનમેં કબ;

યેહ શુકર તેરે નાજકા, કયું કર એદા કરું. ૮

એસે મજે ઉઠાયેહૈ, આબર ઇસ્કમેં;

આયેમસીહ બીતો ન, અપની દવા કરું. ૯

કુચેમે ઉસ્કે ખૈડકે, દીલહૈ યેહ ચાહતા;

અવકાત હીંયાં બસર, સીકતે નકસે પાકર. ૧૦

વોહખુત અદાસે સામને, આકર જે ખૈડ જાય;

કાબેમે ભી નમાજકો અપની કબ કરું. ૧૧

લુખોસા બુલ્ફકા તો દબાયે ગત્તા અજલ;

ફાંસી મીલે મુજે જે, ખુતનમેં ખતા કરું. ૧૨

જે ઇસ્ક કુછ જહાંચે નહીં, જીસ્તકા મબ;

દીલયારકું ન દુમે, અમાનત તો કયા કરું. ૧૩

પુખરાજપરીનુ ગજલ તીસરી

રફ તારકી ચલનસે ગજબ, દીલ લુભા લીયે;

છોટીસી સીનમેં યાર બડે, તુમહો ચાલીયે. ૧

ਘੋਸਾ ਨੇ ਮਾਂਗਾ ਚਰਮਕਾ, ਕਧਾ ਕੁਝਰ ਛੇ ਗਧਾ;
ਮੁਝਪਰ ਨ ਐਨਘਨਮੇ, ਆਂਘੇ ਨਿਕਾਲਿਏ. ੨

ਯਨੇ ਨ ਫੁੰਗਾ ਆਪਕੇ, ਛਟਨੇਕਾ ਧੇ ਨਛੀ;
ਘਾਟੇ ਘਨਾਕੇ ਵਸਲਕਾ, ਵਾਧਵਾ ਨ ਟਾਲਿਏ. ੩

ਧੇਕ ਘੋਸੇਪਰ ਧੇਛ ਗਾਲਿਆਂ, ਅਲਾਛਕੀ ਪਨਾਛ;
ਕੁਝਮੈਥੀ ਅਘ ਕਛੁੰਗਾ ਨਛੀ, ਮੁਛ ਸੰਭਾਲਿਏ. ੪

ਫਰ ਗੁਝਰਾਮੈ ਮਿਲਾਪਸੇ, ਛਟਿਏ ਕਛਾਂਕਾ ਧਾਰ;
ਫੈਲਾਕੇ ਪਾਉਛਾਤ ਗਛੇ ਮੇਂ ਨ ਡਾਲਿਏ. ੫

ਨਯਰਾ ਰਘੇ ਸਾਝਕਾ, ਮਨਯੁਰ ਰਛੁੰਮੈ;
ਫਿਛਲਾਕੇ ਯੁਛਕੇ ਨ ਘਲਾ, ਸਰਕੀ ਟਾਲਿਏ. ੬

ਆਸ਼ਕਕੇ ਯੇਛੈਰ ਗੈਰਕੇ, ਮਿਸਰੀਕੀ ਛੋਡਵੀ;
ਧੁਸ਼ਰ ਟਰਛਕੀ ਨਘਾਤ, ਯਘਾਂਸੇ ਨਿਕਾਲਿਏ. ੭

ਨਾਂਮ ਫਰ ਮਾਂਕੀ ਆਂਘ, ਨਾਂ ਅੰਗਿਆਂਘੇ ਯ ਪਛੇ;
ਸਿਨਾ ਘੁਲਾ ਛੁਆ ਹੈ, ਫੁਪੇਟਾ ਸੰਭਾਲਿਏ. ੮

ਘੁਘ ਅਘਮ ਸਘਾਂ ਯਛਾਕੇ, ਅਮਾਨਤ ਹੈ ਘੇਵਛ;
ਯ ਘਾਛਤਾਛੈ ਆਂਘ, ਕਿਸਿਧਰ ਨ ਡਾਲਿਏ. ੯

ਰਾਯ ਓਂਕਰਕਾ ਨਿਲਮਪਰੀਕੀ ਫਰਘਾਸਤ ਕਰਨਾ

ਘੁਘ ਰੀਝਾਧਾ ਨਾਧਕੇ ਗਾਛੇ, ੧
ਘੇਛੁੰ ਮੇਂ ਮੇਰੇ ਘੈਛ ਤੁੰ ਆਛੇ;
ਘੁਰਾ ਛੋਗੀ ਤੁਝਸੇ ਮਛੀਲ ਸਾਰੀ,
ਅਘ ਹੈ ਨਿਲਮ ਪਰੀਕੀ ਘਾਰੀ. ੨

ਨਿਲਮ ਪਰੀਕਾ ਸਲਾਮੇਂ ਆਨਾ.

- ਸਲਾਮੇਂ ਆਮਦੇ ਨਿਲਮ ਪਰੀ ਹੈ;
 ਸਰਾਪਾ ਵਾਹ, ਨਯ ਕਤਸੇ ਲਰੀ ਹੈ. ੧
- ਸਿਤਾਰੇਂਕੀ ਝਪਕ, ਜਾਤੀ ਹੈ ਆਂਧੇ;
 ਜੇ ਉਸਕੇ ਘਰਮੇਂ, ਮਲਯੁਸੇਂ ਜਰੀ ਹੈ. ੨
- ਗਯਾ ਗਾਨਾ ਹੈ, ਐਰ ਉਸਕਾ ਧਮਕਨਾ;
 ਕਬੀ ਜੇਹਰਾ ਕਲਿ ਵਾਹ, ਮੁਸ਼ਤਰੀ ਭਯ. ੩
- ਘਿਜਲਤਸੇ ਨ ਕਯੁ, ਨਿਵੀਛੋ ਸੋਸਨ,
 ਤੇਨਾ ਫਰਮਾਸੇ ਉਸਕੋ, ਭਮਸਰਿ ਭਯ. ੪
- ਨ ਟੋਘਾ ਛੋਗਾ ਨਾਧ, ਐਸਾ ਕੀਸੀਨੇ;
 ਘਲਾਛੈ ਸੇਫਰ ਭਯੇ, ਜਾਹੁਗਰੀ ਭਯ. ੫

તમામ ઉસ્કે હૈં, આજા શો લયે તુર;
શારારત કુટ કર, ઉસ્મે ભરી હય. ૬
જમિપર વોહ પરિ, આતિ હૈ. ઉસ્તાદ;
જવાહીરસે જો રંગતમે ખરી હય. ૭

નિલમપરી સલામેં અપના હાલ કહતી હૈ.
હુરોં કે હોશ ઉડતે હૈં, ઉડનેકી શાનપર;
નિલમપરી હૈ નામ મેરા, આસમાન પર. ૧
અલ્લાહકે કરમસે જમાને, મે હૈ ઉરજ;
ગુલકતા હૈ સર ફલકકા, મેરે આસ્તાનપર. ૨
ધનસાંકી કયાંહૈ અસ્લકે, પુતલા હૈ ખાકકા;
જનખેલ જાતે હૈ, મેરી ઉશ્કતમે જાનપર. ૩
નિલમકો ચુમચાટકે, આંખોંપે રખતે હૈં;
શોહરા હૈ મેરા, જવાહરિયોંકી દુકાનપ. ૪
ઉડતે નહી હઈ મેરી, નજાકતપે કિસકે હોશ;
રખતેહયે પુલ હાથ, ગુલિસ્તામેં કાનપર. ૫
કરતા નહીં હૈ કોન, મહોબતકા હક અદા;
દેતે હૈં દેવ જાન મેરી, આન ખાનપર. ૬
મિસીકી તરેંહ ખાગમેં, જમતા હૈ, ઉસ્કા રંગ;
સોસન જો જીકર લાતી હૈ, મેરા જખાનપર. ૭
જોહદામેરે ખિયાલમેં, ધુનતી હૈ સિર સદા;

મરતેહૈ તાનસૈન, તરાનેકી તાનપર. ૮

ઉસ્તાદને જમીપે, ખુલાકર દીયા હૈ નામ;

કયુ કર રહે ન મેરા હમાગ, આસ્માનપર.

છંદ નિલમપરીકી જખાની સભામેં.

મે ચેરી સરકારકી, તુમ રાજન કે રાજ;

ગાના મુજ માશુકકા, સુનો ગૌરશે આજ. ૧

સુનો ગૌરશે આજ, મેરા રાજજી ગાના;

નાયકી છલખલ દેખકર, દેખો ખતલાના. ૨

હુવા તખમેરા, ઇસ માહાકિલમેં આના;

જખસે સારા દેસખદેસ, ઉસ્તાદને છાના.

છંદ દુસરા નિલમપરિકી જખાની સભામેં.

આઈ હું મે દુરસે, ચીજેં કરકે યાદ,

મુજરા મેરા દેખકર, કરો મેરા દિલશાદ. ૧

કરો મેરા દીલ શાદકે, દિલ ખોલકે ગાઉ;

ગાકે નાયકે આજ હુનર, અપના દીખલાઉં, ૨

હુનર દિખલાકે અપના, દાદ અપની પાઉં;

દાદ અપની પાકર, ધર ઉસ્તાદકે જાઉં. ૩

કુમરી નિલમપરીકી જખાની ખમાચમેં.

રાજજી કરો, મોસે ખતિયારે;

દીલ તરપત, દીન રતિયાં રે. ૮૬

હમરી ઔર હૈ, તુમસે દિન દિન;
સૈ તન જાકે લગયાં રે. ૨

જયરા ડરત તુમરે, દરસનસે;
ધરકત મોરી છતીયાં રે. ૩

દરસ ઉસતાદકા, આહિયે માહેકા;
લિખકે પઠાદે ઊપતિયાં રે. ૪

હોરી નિલમપરિઝી જખાની સલામે.

કાનાકું સમજવત ન કોઈ, અંગિયા રંગમેં લિંબેઈ
મોરી ખિરજમે પત ખોઈ કાનાકું

આજ સખી હમ ધરમાં જાકે, પીતકી જનકો રોઈ;
અખીર ગુલાલ છુડાવન ખાતર, મુંહ આસુવોસેખોઈ

બહન માટીમેં મિલોઈ. કાનાકું ૧
ગરવા લગાયો ગીરાયેક, મોહકા મુંહ પકડા જાજ રોઈ;
ધજત લીની ગારિ દીની, હમહું જનકુ ખોઈ,

સખી ખીસ ખાયકે સોઈ. કાનાકું ૨
ઝોઠ ઝોઠ ખિરજકે લોકનમેં, કુખરિકા ખીસ હોઈ;
યાહો ખખર ઉસ્તાદને પાઈ, ધર હમ હાથસે ખોઈ;

નિકસકર જોગન હોઈ. કાનાકું ૩
ગજલ નીલમપરિઝી જખાની સલામે;
ધંકકા ખંજર લગાહૈ, ફિલપે કારી ધનદીનો;

- ਜਯਮਤੀ ਸੁਰਤਛੈ, ਯੁਆਂਯੋਂਸੇ ਜਰੀ ਧਨਦੀਨੋ. ੧
 ਯਾਗਮੇਂ ਜਾਤੀ ਹੈ ਉਸ ਗੁਲੰਕੀ, ਸਵਾਰੀ ਧਨਦੀਨੋ;
 ਫਲ ਯੁਰਾਏ ਫਿਰਤੀ ਹੈ, ਯਾਏ ਯਛਾਰੀ ਧਨਦੀਨੋ. ੨
 ਟੋਕੇ ਕਸਮੇ ਕੁਝੇਏ ਕਾਤਿਲਮੇਂ, ਲੇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਦੀਲ;
 ਦੁਸ਼ਮਨ ਅਪਨ ਕਰ ਰਛਾ ਹੈ, ਦੋਸਤਦਾਰੀ ਧਨਦੀਨੋ. ੩
 * ਯੋਲੀ ਯੋਲੀ ਸ਼ਿਕਲਪਰ, ਫਿਲ ਤਤਪਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸਨਮ;
 ਕਯਾਹੀ ਸੁਰਤਛੋ ਗਧ ਹੈ, ਧਾਰੀ ਧਾਰੀ ਧਨਦੀਨੋ. ੪
 ਧੜਕੇ ਆਜਰਨੇ ਲਾਗਰ, ਕਿਆ ਹੈਓਸਕ ਦਰ;
 ਸ਼ਕਲ ਪੇਹਯਾਨੀ ਨਹਿ ਜਾਤੀ, ਛਮਾਰੀ ਧਨਦੀਨੋ. ੫
 ਕਤਲ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰਕ ਆਲੁਛਾ ਅਯੜ ਯਛਕੋ;
 ਕਯਾ ਤੇਰਿ ਤਲਵਾਰਪਰ ਹੈ, ਆਯਦਾਰੀ ਧਨਦੀਨੋ. ੬
 ਸਰ ਉਛਾਯਾ ਹੈ ਜੁਨੁਨੇ, ਧੜਕੇ ਜੁਛੇਂ ਧਾਰਮੇਂ;
 ਪਾਉ ਤੋ ਦਰਕਾਰ ਹੈ, ਜਨਜਰ ਯਾਰੀ ਧਨਦੀਨੋ. ੭
 ਰਾਗ ਲਾਕਰ ਯਯਮਮੇਂ ਆਸ਼ਕ, ਯੁਰਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਛਾਲ;
 ਓਹਿਏ ਵੀਲਾਛ ਪਾਏਮੇਂ, ਸਿਤਾਰੀ ਧਨਦੀਨੋ. ੮
 ਪਲਯੇਂ ਯਧਕਾਨੇਕਾ ਕਾਤਿਲਕੋ, ਛੁਆਛੈ ਤਾਜ਼ ਰੌਕ;
 ਯਲ ਰਹਿ ਹੈ ਦਿਧੇ ਆਸ਼ਕਕੇ ਕਟਾਰੀ ਧਨਦੀਨੋ. ੯
 ਠੰਡੀ ਸਾਂਸੇ ਯਰਤੇ ਛੋ ਛਰਛਮ, ਅਯਮਾਨਤ ਕਿਸਵੀਯੇ;

ਜਾਨ ਜਾਤੀ ਹੈ ਕਹੋ ਕਿਸਪਰ, ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਧੰਨ ਫਿਨੋ. ੧੦

ਗਜਲ ਤੀਸਰੀ ਨਿਲਮਪਰੀਭੀ ਜਮਾਨੀ ਸਥਾਮੇਂ.

ਦਿਲ ਮੇਰਾ ਸੈਰੇ ਅਮਨਸੇ ਨ ਸਾਫ਼ ਕਬੀ ਫੁਵਾ;
ਏ ਗਯਾ ਆਗਮੇਂ ਭੁਲੇਸੇਨ ਸੈਯਾਫ਼ ਕਬੀ. ੧

ਭੁਫਾ ਜਥਾ ਤਕ ਹੈਂ ਫੁਮ, ਐਯਨ ਜ ਫ਼ਾਐਂ ਕਰੇ ਫੋ;
ਖੁ ਸਫੇਗਾਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ, ਡਾਢ ਯੇਫਾਫ਼ ਕਬੀ. ੨

ਤੋਪਤਾ ਯੇਡਿਆਂ ਫੋਫ਼ਰੀ, ਨ ਅਗਰ ਵਫ਼ਰਾਤਮੇ;
ਮਾਨਤਾ ਕਾਫ਼ੋਕੋ ਫੋਫ਼ਾ, ਮੇਰੀ ਹੈਫਾਫ਼ ਕਬੀ. ੩

ਸਰ ਯੁਕਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਉਠੇ, ਨਹਿ ਮਕਤਲਸੇ ਕਫ਼ਮ;
ਛਾਤ ਮੁਯਪਰਬੀ ਡਾਢ, ਓਪਏਂ ਜਫ਼ਾਫ਼ ਕਬੀ. ੪

ਸਿਤਮ ਧੰਨਫ਼ ਤੁਯੇ ਫੁਮਨੇ, ਯਨਾਯਾ ਜਾਨੀ;
ਧਸ ਤਰੇਂਫ਼ ਦਿਲਮੇ ਸਿਤਮ, ਫੋਤੇਥੇ ਧੰਨਫ਼ ਕਬੀ. ੫

ਤੁਮ ਵਾਫ਼ ਯੁਸ਼ਾ ਕਫ਼ਫੋ ਰਵਿਸਪਰ, ਯੇ ਜਰਾ ਤਨਫ਼ੇ ਅਫ਼ੋ;
ਸਰ ਉਠਾਏਨ ਅਮਨਮੇਂ, ਡਾਢ ਸ਼ਾਮਸ਼ਾਫ਼ ਕਬੀ. ੬

ਨ ਲਗਾਯਾ ਲਯੇ ਗੁਲ ਰੰਗਸੇ, ਮੀਨਾਏ ਸ਼ਾਸ਼ਮ;
ਫੁਮਸੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇਮੇਂ ਨ ਉਤਰਾ, ਐ ਪਰੀ ਜਫ਼ਾਫ਼ ਕਬੀ. ੭

ਦਿਲਕੁ ਥਾ ਆਲਮੇ ਤਿਕਿਲਮੇ, ਯੇਫ਼ ਸ਼ੋਕੇ ਸੋਫ਼ਰਾ;
ਨ ਕਿਆ ਮੈਂ ਨੇ ਗੁਲਿਸਤਾਨਮੇਂ, ਸਯਕ ਯਾਫ਼ ਕਬੀ. ੮

ਫੋਲਿਯੇ ਭੁਫ਼ਕਾ ਸਾਫ਼, ਲਯੇ ਦਿਲਕੁ ਯਾਫ਼;
ਕਬੀ ਮਯਜੁ ਤੇਰੇ ਧਰਕਮੇਂ, ਫ਼ਰਫਾਫ਼ ਕਬੀ. ੯

ਸੁਰਤੇ ਨਕਸੇ ਕਹਮ ਛਮਨੇ, ਗੁਜਰਿ ਅਵਕਾਤ;
 ਮੀਟ ਗਏ ਸਾਫ਼ ਕਲਿ, ਛੋ ਗਏ ਘਰਘਾਟ ਕਲਿ. ੧੦
 ਛੋਗਾ ਫੀਲ ਭਲਮੇ, ਘੁਲ੍ਹੁਲ੍ਹੁਕਾ ਫੰਸਾਨਾ ਮਾਲੁਮ;
 ਆਯਗਾ ਮੈਤਕੇ ਫਟੇਮੇ, ਨੇ ਸੈਂਘਾਹ ਕਲਿ. ੧੧
 ਘੁਲ੍ਹੁਲ੍ਹੋ ਕਿਸਕੋ ਫਿਘਾਤੀ, ਛੋਓ ਫੰਘੇ ਪਰਵਾਜ਼;
 ਛਮਛੀ ਫਿਸ ਘਾਗਮੇ ਥੇ, ਕੈਹਸੇ ਆਭਾਹ ਕਲਿ. ੧੨
 ਹੈ ਕਿਆਮਤ ਘੁਤੇ ਘੋਸ਼ਾਰਮਾ, ਛਘਾਤੀ ਘਾਤੇ;
 ਕਲਿ ਕਛੇਤਾ ਹੈ ਅਮਾਨਤ, ਮੁਝੇ ਉਸਤਾਹ ਕਲਿ. ੧੩

ਗਯਾ ਬਾਥੀ ਨਿਲਮਪਰੀਕੀ ਜਘਾਨੀ.

ਮਯ ਵਿਸਾਲੇ ਸਨਮਕਾ, ਉਛਾ ਗਯਾ ਫਿਰ ਕਥਾ;
 ਫੁਰਾ ਨੇ ਫਿਯਰਸੇਂ ਵੋਛ, ਫਿਲ ਲਗਾਯਗਾ ਫਿਰ ਕਥਾ. ੧
 ਕਿਸੀਕੇ ਘੁਲ੍ਹੁਕੀ ਭਨੀਯ, ਨੇ ਘਿੰਘ ਰਛਾ ਹੈ ਫਿਲ;
 ਅਲਾਘੇ ਤਾਭ ਮੇਰੇ ਸਰਪੇ, ਲਾਯਗਾ ਫ਼ੀਰ ਕਥਾ. ੨
 ਘੁਲਾਯਗਾ ਮੇਰੀਯੁਂ ਛਫ਼ੀਯਾਂ, ਨੇ ਤੁਂ ਅਯਗਮ;
 ਪਸੇ ਫ਼ਨਾਸੇ ਘਾਰ ਆਕੇ, ਘਾਯਗਾ ਫ਼ੀਰ ਕਥਾ. ੩
 ਛਲਾਛੀ ਘੈਰ ਛੋ ਕਥੁਂ, ਘੋਸ਼ਾਪਰ ਹੈ ਫੀਫ਼ਯੇਤਰ;
 ਕਿਸੀਕੇ ਫਿਸਕਾ ਤੁਂਫ਼ਾ, ਉਛਾਯਗਾ ਫ਼ੀਰ ਕਥਾ. ੪
 ਛਲਾਛੀ ਘਾਛੀ ਫ਼ੁਕਤੀ ਹੈ, ਆਂਘ ਕਥੁਂ ਘਾਛ;
 ਗਯਯਸੇ ਮੁਝੇ ਫਿਫ਼ੇ, ਛਗਾਯਗਾ ਫ਼ੀਰ ਕਥਾ. ੫
 ਘਫ਼ਕੋ ਭਨ ਗਨੀਮਤ, ਘੀਲਾਛ ਸੀਤਮਕਾ ਨਕਰ;

બીગડકે ચારસે ઐ દિલ, બનાયગા ફીર કયા. ૬

દિખાયા હસ્તમેં હરને, નમુહ અમાનતકો;

પસે વિસાલ વોહ તુરતપે, આયગા ફીર કયા. ૭

રાજા ધન્દર લાલપરીકી દરખાસ્ત કરતે હૈ.

દીખા ચુકી તું કરતબસારે, પહેલું મેં અબ બૈઠહમારે

ક્રીયા સલામે તું ને નામ, અબ હૈ લાલપરીકા કામર

લાઓ લાલપરીકો.

લાલપરીકા સલામે આના.

સલામેં લાલપરીકી સવારી આતી હૈ;

જમાને રંગ અબ ધન્દરકી પ્યારી આતી હૈ. ૧

શકકમેં આયગા ઝુરમટ, નજર સીતારોંકા;

પેહેનકે સુર્ખ વોહ પોશાક, ભારી આતી હય. ૨

હસીન બજમકી શાદીસે, ખીલ પડેંગે તમામ;

ગુલોંકે વાસ્તે બાદે, બહારી આતી હય. ૩

નિગાહ ઉરકી છુરીસે, સીવા નુકેલિ હય;

લગાને સબકે દિલોંપર, કટારી આતી હય, ૪

ખિલેગા લાલકા તખ્તા, સલામેં અય યારો;

નિહાલ હોકે મુરાદ અબ, તુમ્હારી આતી હય. ૫

કુપેટા દેખકે બીજલી, ગીરે ગી બિજલી પર;

કિનારોંપર વોહ લગાનેંર, કિનારી આતી હય. ૬

મેં કિસ જબાંસે કહું ઉસકા, શુખિયાં ઉસ્તાદ;
બાહારે તાઝાકી મહાફિલમે, બારી આતિ હય. ૭
લાલપરી જબાની સલામે.

ધનસાંકા કામ હુસનપે, મેરે તમામ હય;
બેડા હય સુરખ લાલપરી, મેરા નામ હય. ૧
યાકુત જર ખરિદ હય, સરકારકા મેરે;

નોકર અકીક લાલ, બદખશાં ગુલામ હય. ૨
આશકકો કતલ કરતી હું, અબરકી તેગરી;
દિનરાત મુઝકો ખુન, બહાનેસે કામ હય. ૩

પોશાક મેરી સુખ હૈ, મુખડા હય ચાંદસા;
દેખો શક્કમેં રાતકું, માહે તમામ હય. ૪
સુરખીપે મેરી હાત હય, મુરગે ચમન હલાલ;

હર ગુલકુ જસ્ત આગે, જહાંમે હરામ હય. ૫
મિરીખ મુઝસે હોતા હય, હરદમ બે દુખદુ;
કરતા લહુ લગા કે શહીદોમેં નામ હય. ૬

ઉસ્તાદ અન્જમનમે, રહે સુરખ રસદા;
અલાહસે દુવાએ મેરી, સુખહે શામ હય. ૭
હંદ લાલપરીકી જબાની સલામે.

બૈઠીથી મૈ કાફમે, બે! પેહેને લાલ;
ધહાં ખુલાકર આપને, બહાદિયા એક બાલ. ૧

બઢા દિયા એક બાલકે, યહાં મુજકો બુલવાયા;
સભા સભાકા આજ, બોહોત દિન બાહ દિખાયા. ૨
રૂપ સરૂપ સભા, સખ મેરે દિલકો લાયા;
રહે સદા ઉસ્તાદ પે, કિરતારકા સાયા. ૩

હુમરી. લાલપરીકી જખાની સલામેં દેશકી કુનમેં.
મેરે જોખનમેં લાલ જડે

વો મહારાજરે.

કૌ મુંગાકૌ ચુની કહત હૈ, પરખનવાલેપર ગાજપડે,
બોહોત ખરે એ મહારાજરે. મોરે ૧

છતિયાં મોરી ગજબકી ખુશરંગ, જૈસે અંગિયાંમેઢાલે
ધરે, બોહોત ખરે એ મહારાજરે. મોરે. ૨

કોઉ મેરે લાલુનલાલ જોખનકે, ઉસ્તાદસે ખખર કરે;
બોહોત ખરે એ મહારાજરે. મોરે ૩

સાવન લાલપરીકી જખાની સાવનકી ફસલમેં.

ખીન પિયા ઘટા નહિ લાવે,

રહે રહે દિલ ઊંધ આવે;

ખિજરીકી ચમક ચમકાવે ડરાવે,

ખિન પિયા ઘટા નહિ લાવે

રૂતખર ખાકી આધરે ગુધયાં, આજ છયા કોકલ નહિ

આવે મોરી ઔરશે ખાતોં સજની;
 કોઝિબયેઝિસકો સમબવે, બિનપિયા ઘટાનહિલાવે ર
 કાસે કહું ઇસ મેહબુદ્દીનમા, લિખ પતિયા બે પઠાવે;
 પ્રીતમકો ભરી ખરખામેં,
 દીધ ખારીસે મિલાવેલાવે, બિન પિયા ઘટા નહીં ભાવે
 ઉમંડ ધુમંડકે કારીબદરિયા, મોહે નાહકના સતાવે
 કોન પવન પુરવાઈસે બા કહો,
 ઔર મુલકખરસાવે બયે, બિન પિયા ઘટા નહિ ભાવે;
 ભોંજત હું આંસુકી ખુદન, મેઘા ઝરના લગાવે;
 પીર ઉસ્તાદકુ માનકે અપને,
 ખનપર ખસપર બવેબવે, બિનપિયા ઘટા નહિ ભાવે
 લાલપરીકી જખાની સાવનકી મબલ.

દિલકુ મરગુબ હૈ, ઠંડી બે હવા સાવનકી;
 માંગતા હું મૈં સદા હકશે, દુઆ સાવનકી. ૧
 યાદ આતા હૈ, વોહસખ્ખ, ઔ ઘટા સાવનકી;
 શકલ દિખલાવે ફીર અબ, જદ્દ ખુદા સાવનકી. ૨
 ચડ ગયા જખકે ફલકપર, મેરી આહોંકા ધુઆ;
 ગિર મધ ખલકકી નજરોંસે, ઘટા સાવનકી. ૩
 દેખીએ આંખોસે કિસ કિસ્કી, ખરસ્તા હૈ લહુ;

ચાર ખાતેભિં લગાતા હૈ, હિના સાવનકી. ૪

જુલ્લે જનાકે કરીં હય, જો દુપેટા ઉઠા;

રાખે તારિકમેં જીસ્તરહ, ઘટા સાવનકી. ૫

એક લેહજ નહિ શ્રમતી હૈ, ઝડી અસ્કોકી;

લગ ગઈ કયા મેરી આંખોડો, હવા સાવનકી. ૬

અધ્ધ લાગા હુવા જતા હય, ખુદા ખેર કરે;

આજ બદલી નજર આતિ હૈ, હવા સાવનકી. ૭

કયું દમે ગિરીયાં તસવર, ન મુઝે જુલ્લકા હો;

રાત હોતી હય સિયાહિંમે, બલા સાવનકી. ૮

મેતી કાનોમેં નહીં યારકી, જુલ્લેંકે કરી;

ઝાલે ભાદો કે યે હય ઔર ઘટા સાવનકી. ૯

અય અમાનત યે નિકાલી હય, જમી તુંને નઈ;

પહેલેથી કિસ્કી ગજલ તેરે સીવા સાવનકી. ૧૦

હોરી લાલપરીકી જખાની,

સૌંધ કાફીકી કુનમેં.

લાજ રખતે શ્યામ હમારી,

મેં ચેરી હું તીહારી, જરા દે સમજ કર ગારી

લાજ રખ લે શ્યામ હમારી, અંતરા. ૧

અખીર ગુલાલ ન મુખપર ડારો, ના મારો પીચકારી

આધી દેહ સખ દેખ પડેગી, સારી લીજયા ન સારી

કહેંગે લોગ મતવારી, લાજ રખ૦ ૨
 તુમ ચાતુર હોલીકે ખીલધ્યા, હમ ડર પોક અનારી;
 તાક ઝાક લગા મન મોહન, જાઉં તોરે બલીહાસી;
 નકર મોહે જનસે ચારી. લાજ રખ૦ ૩
 લાખ કહી તુમ એક ન માની, ખીનતી કરકે હારી;
 ચાહી ઘડી ઉસ્તાદસે જાકે, કહે હું હકીકત સારી;
 કહાં જાઓગે ગીરધારી. લાજ રખ૦ ૪

ગજલ લાલપરીકી જખાની, દશકી કુનમે.

ખ્યાલ આતા હય દીલકુ, શીકવયે ખેદાદ કયા કીજે
 ખુદાશે અયેખુતે, કાફીર તેરી, ફરીયાદ કયા કીજે. ૧
 બહાર આતિ હૈ ગુલશનમે, ધુટાજતા હય હમ અપના;
 કફસકે દરકો વોહ કરતા નહીં, સૈયાદ કયા કિજે. ૨
 અખસ કરતા હય તું હમશે, ખ્યાલે ચારકા શીકવા;
 જો ભુલે આપકો એ દીલ, ઉશે ફરીયાદ કયા કીજે. ૩
 મુકાબીલ સરવકો પાકર, ગુલીશતામેં વોહ ગુલબોલા;
 ગુલામ અપના જોહોદિલશે, ઉશેઆજાદ કયા કીજે. ૪
 કિસી મહબુબકા બુટાસા, કદ આંખોમેં ફીરતા હય;
 અમનમેં દેખકર એ દીલ, સુએસમશાદ કયા કીજે. ૫
 જીમુકા જોશ ખોતા હય રગોંકો છુકે નશ્તરસે;
 ન તુંઝકો ગાલિયાં દીજે, તો અધકસાદ કયા કીજે. ૬

સહુબેહતા હૈ ગૌરોંકા, હમારા હમ નિકલતા હય;
ગલેપર ફેરતા ખંજર નહીં, જલ્લાહ કયા કીજે. ૭
હમારી કબરકો ઠોકર લગાકર, ચાર કેહતા હય;
મિલાહો ખાકમેં જો ખુદ ઉસે, ખરબાહ કયા કીજે. ૮
અમાનત કોહપર પોહયાતો, યું ફરહાદ ચીલ્લાયા;
લખોંપર બનશીરીહૈ, અબઅય ઉસ્તાહ કયા કીજે. ૯

ગજલ દુસરી લાલપરીકી જમાની.

શબે પુરકતકે નાલોને જહાં, સરપર ઉઠાયા હય.
જમીકુ જલજલાં હૈ, આસ્માંચકરમેં આયા હય. ૧
રૂપે રંગીકો હસ્કર, બુલ્કમેં ઉસ્ને છુપાયા હય;
તપાં હય અબ્રમેં, બિજલીચમનમેં, અબ્રછયાહય. ૨
છુપાઉ મુંહ નદામતસે, લેહદમેં કયું નમૈવ હસી;
કફનને દાગ ઓરિયાનીકે, જામેકો લગાયા હય. ૩
જહાંમેં હુરકે સાયેશે હોગી, મુજકો એક વાહરાત,
યહાં જાનકો પરી, બદોને, દિવાના બનાયા હય. ૪
હિસાબો આબોદાના, હશરમેં હોગાતો કેહ દુગા;
પિયા હૈ ઉમ્મ ભરખુને જાગરગમ મૈને ખાયા હય. ૫
નઈ હય રોશની અપની લહદપર તંગ દશતીમેં;
ચરાગોકે ઐવજ ઓસ શમઅફ્નેદિલ જલાયા હય.
હુએ હો તેજગૈરે સંઝદીલ, તુમ ગાલીયાં દેકર;

જાંકી તેગકો ખુબ આપને, પથર ચટાયા હય. ૭
 શકક પુલી હૈ દેખા શામકી, શેહરે બદખ્શામેં,
 લખે રંગીપે મિસીમલકે, ઉશ્ને પાન ખાયા હય. ૮
 હમૈ અબ છંદગી હૈ, તલખ ઉનકી કડવિ બાતોંસે;
 કિસી દીન જેહર ખા લીજે, ચેહીજીમેં સમાયા હય. ૯
 નહિ ઇસ કાનમેં યા કુતકા, છુદા તાહે ગેસુ;
 દિખા કર જુલ્ફ પેચાં, દિલ કીસાકા માંગ લાયાહૈ. ૧૦
 મેરી તુરબતપે તાના ચાંદનીમેં, કયું હૈ નમગીરા;
 ચેહ કિસ્ને આદરે મહતાબમેં, ઘખખા લગાયા હય. ૧૧
 અયાં સેંદુરકા ટીકા નહીં, મેહરા બે અબરમેં;
 ચરાગ ઉપર શમ અરને, અયનકા બેમેં જલાયાહૈ. ૧૨
 નહિ બે વજહ પયહમ, હિયકીયાં આતી હૈ પુરકતમેં
 કિસી મહબુબકો તુ અયઅમાનત, યાદ આયા હય. ૧૩

રાજા ઇંદ્રકી જખાની સખ્જ પરીકે દરખાસ્તમેં.

કાટી રાતમજેમેં સારી, જૈઠમેરે પહેલું મે પ્યારી;
 બોહોત લડાઇ તુને જન, અબ હૈ સખ્જપરીકા ધ્યાન
 લાઓ લાઓ સખ્જ પરીકા.

સખ્જપરી સલામેં આતી હૈ.

આતી નયે અંદાજસે, અબ સખ્જપરી હય;
 લખ સુરખ હૈ પર સખ્જ હય, પોશાક હરી હય. ૧

- ਝੀਰਾਭ ਉਸੇ ਵੇਖਕੇ, ਆਭਾਤਾ ਹੈ ਝੀਰਾ;
 ਯੇਹਰੇ ਮੇਂ ਅਮੜਦੇ ਸਿਵਾ, ਜਵੇਗਰੀ ਭਯ. ੨
 ਈਨਉਤੇਸੇ ਆਭਾਤਾ ਤੇ, ਸਭਭ ਉਤ ਨਹਿ ਸਕਤੇ;
 ਪਰਿਧਾਂਕੇ ਸਭਾ ਸ਼ਰਮਸੇ, ਯੇ ਆਤੋਪਰੀ ਭਯ. ੩
 ਜੇਵਰਕੀ ਹੈ ਕਯਾ ਸ਼ਾਨ, ਚਰੀਰੇਸੇ ਅਫਨਪਰ;
 ਐਕ ਸ਼ਾਭ ਹੈ ਨਾਭੁਕੇ, ਸ਼ੀਗੁਫ਼ਾਸੇ ਲਰੀ ਭਯ. ੪
 ਭੁਸਤਾ ਹੈ ਅਮੜਦੇ, ਸਭਾਧਾਨੀ ਦੁਪੇਟਾ;
 ਕਯਾ ਭੁਸਨਕੇ ਖੰਕ ਆਲਸੇ ਸਭਭਕੇ ਘਰੀ ਭਯ. ੫
 ਆਮਦਕੀ ਘਰ ਸੁਨਕੇ, ਫ਼ਸਿਨੋਮੇ ਨਹੀਂ ਦਮ;
 ਜੇਸਾਅਫ਼ੈ ਮਫ਼ਿਲਮੇਂ, ਘਰਾਗੇ ਸਭਰੀ ਭਯ. ੬
 ਉਸਤਾਦ ਅਭਭ ਆਸ਼ਾਕੇ, ਮਾਸ਼ੁਕੇ ਹੈ ਨਾਮ;
 ਸੋਭਭਾ ਵਾਭ ਗੁਫ਼ਾਮ ਹੈ ਯੇਭ ਸਭਭਪਰੀ ਭਯ. ੭
 ਸਭਭਪਰੀ ਅਪਨਾ ਭਾਲ ਕਫ਼ਤੀ ਹੈ.
 ਮਾਅਮੁਰ ਭੁੰ ਸ਼ੋਭਿਸ਼ੇ ਸ਼ਾਰਾਤਸੇ ਲਰੀ ਭੁੰ;
 ਧਾਨੀ ਮੇਰਿ ਪੋਸ਼ਾਕ ਹੈ ਮੈਂ ਸਭਭਪਰੀ ਭੁੰ. ੮
 ਕਯਾ ਅਸਲ ਹੈ ਸਭਭਕੀ; ਮੇਰੇ ਭੁਸਨਕੇ ਆਗੇ;
 ਝੀਰਾਭਸੇ ਘੁਸ਼ਾਰੰਗ, ਅਮੜਦੇ ਘਰਿ ਭੁੰ. ੯
 ਲੇਲੇਤੀ ਭੁੰ ਫ਼ਿਲ ਆਂਘ, ਫ਼ਿਰਸਤਾਂਸੇ ਮਿਲਾਫ਼ਰ;
 ਭੰਨਸਾਨ ਸੀ ਕਯਾ ਭਯ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਈਨਸੇ ਫ਼ਰੀਭੁੰ. ੧੦
 ਸ਼ੋਭਾ ਭਯ ਲਭੁਕਾਭਯ, ਗੁਭਭ ਭਯ ਮੇਰੇ ਗੁਸਤਾਫ਼;

જલ જાએ પરીબદ, બે મૈ ગરમ જરીહું. ૪

જન્દાન રખેગા મુઝે સુનલેગા બે રાબ;

શેહબદાયેહ ગુલશમકી, સુરતપે મરિહું. ૫

વોહ શમ્મ મૈ પરવાના, હું વોહ સરવમૈ કુમરિ;

વોહ ગુલદૈ જહાંમૈ, મૈ નસીમૈં સહરી હું. ૬

ઉસ્તાદકે દમસે ચમને, હુસ્ન હય આબાદ;

મૈ વાસ્તે તા ઉસ્કે, દાગે જગરી હું. ૭

સજ્જપરીકી જમાની.

રાબજી તો સો ગયે, દીયાન કુછ ઇન્આમ;

જતી હું મૈ બાગમેં, યહાં મેરા કયા કામ. ૧

સુનરે કાલે દેવરે, તુ મેરી એક બાત;

આતિથી મૈ રાબકે યહાં, બે આજકી રાત. ૨

શહેબદા એક બામપર, સોતાથા નાદાન;

બેબન ઉસ્કા દેખકર, નિકલી મેરિ જાન. ૩

ઉતરી અપને તખ્તસે, તીર કલેજે ખાય;

સોતાથા વોહ બે ખખર, હાત પાંઉ ફૈલાય. ૪

સુરત ઉસ્કી દેખકર, દિલશે ગયા કરાર;

મુંહપર મુહ મૈને રખા, ક્રિયા ખુશસા પ્યાર. ૫

દિલ મેરા લગતા નહિ, મહફિલકે દરમ્યાન;

ਕਾਲੇਖ ਮੇਰਾ ਹੈ ਵਛਾਂ, ਵਛਾਂ ਛੁਧ ਮੇਰੀ ਜਨ. ੬

ਉਸੇਗਰੇ ਤੂੰ ਲਾਵੇ, ਉਠਾਕਰੇ ਜਵਾਨੀ ਜਨਕਰੇ ਧਾਰੇ;
ਲੋਧੀ ਮੈਂ ਹੋ ਜਾਓਗੀ, ਤੇਰੀ ਯੇ ਤਕਰਾਰ. ੭

ਜਵਾਨ ਕਾਲੇਖਕਾ ਸਭਾ ਪਰੀਸੇ.

ਧਰਮੇਂ ਰਾਜ ਕੇ ਛੁਧੇ ਤੂੰ, ਪਰੀਯੋਤੀ ਸਰਦਾਰ;
ਤੂੰ ਝਲੇ ਕਰੇ ਸਕਤਾ ਨਹੀਂ, ਫਰਗੀਯੇ ਧਨਕਾਰ. ੧

ਤੇਰੀ ਆਤੀਰੇ ਹੈ ਮੁਝੇ ਸਭਸੇ ਵਛਾਂ ਸਿਵਾ;
ਪਤਾਜਤਾ ਮਾਧੁਕਕਾ, ਲਾਭੀ ਅਥੀ ਉਠਾ. ੨

ਜਵਾਨ ਸਭਾਪਰੀਕਾ ਕਾਲੇਖਕਾ.

ਜਨਮੁਂ ਸੀਗਲ ਦੀਪਮੇਂ ਅਭਰੇ ਨਗਰਮੇਂ ਛਾਂ;
ਸੋਧਾ ਛੁਧੇ ਐਕ ਮਾਛਾਰੇਂ ਲਾਲ ਮਛੇਲੇਪਰੇ ਵਛਾਂ.
ਛੁਧਾ ਮੈਂ ਦੇ ਆਓਂ ਛੁਧੇ, ਅਪਨਾ ਉਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨ;
ਸਭਾ ਨਗੋਤੀ ਆਖਸੇ, ਤੂੰ ਉਸੇ ਪੇਛਿਆਨ. ੩

ਸਭਾ ਕਾਲੇਖਕਾ ਸਭਾਪਰੀਸੇ.

ਲਾਧਾ ਸੇਛੇਛੁਧੇ, ਮੈਂ ਜਨਕਰੇ ਛਿੰਦੁਸਤਾਨ;
ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਮਾਧੁਕਕਾ, ਸਭਾਪਰੀ ਪੇਛਿਆਨ.

ਸਭਾਪਰੀ ਧੁਰਾ ਹੋਕਰੇ ਕਾਲੇਖਕਾ ਜਵਾਨ ਜਨ.

ਥੇਛੀ ਹੈ ਸਾਛੇਛੁਧਾ ਮੇਰਾ, ਥੇਛੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਨ;
ਥੇਛੀ ਮੇਰਾ ਛਿਲਛਾਰੇ ਛੁਧੇ, ਮੈਂ ਛੁਧੇ ਕੁਰਖਾਨ.

સખખપરીકા હલાકે શાહબદેકા નીંદસે જગાના.
સોતેહો કયા ખેખખર, છોડકે તુમ ધરખાર;
આંખે ખોલો લાડલો, નિંદસે હો હુંશિયાર. ૧

બગના શાહબદેકા નીંદસે ઔર ધખકર કહના
કોહા મેરા કયા હુવા, છુટા કિંધર મકાં
સોયાથા મૈં કિસજગે, આયા હયાં કહાં. ૧

ના વોહ મેરે લોગ હંય, ના વોહ મેરી બં;
ખવાખ ચેહ મૈં હું દેખતા, બગ રહાહુ યાં. ૨

શાહબદા ખેતાખ હોકર ગજલ ગાતા હૈ.
ધરસે યહાં કૌન ખુદાકે લિયે લાયા મુઝકો;
કિસસિતમગારને, સોતેસે જગાયા મુઝકો. ૧

હકને કયા ખવાખ પરેશાંન, ચેહ દિખાયા મુઝકો;
નજર આતા નહીં અપના, ન પરાયા મુઝકો. ૨

બસ્મે બલિમકે મુઝે, છોડ દિયા હાય ગજબ;
દુંદને કોઇ પરસતાંમેં, ન આયા મુઝકો. ૩

હયે઼ સદહયે઼ કિસીને, ન ખખર લી મેરિ;
કયા અજીઝેને મેરે દીલસે, ભુલાયા મુઝકો. ૪

નીંદસે આંખ ક્રીસીકી, ન ખુલિ કોઠેપર;
ઉઠકે મુજીકે ન ચુંગતસે, છુડાયા મુઝકો. ૫

તાહમે મર્ગ અબ ઉમીદ, રેહાઈકિ નહીં;

